

Det gælder *for det første* i forhold til journalister, hvor myndighederne bør være imødekomende over for journalisters rimeligt begrundede anmodninger om aktindsigt, som ligger ud over de foreslåede regler i §§ 41 a-41 f.

Det gælder *for det andet* i forhold til videnskabelige undersøgelser eller lignende. Myndighederne bør udvise imødekommenhed, når forskere anmoder om aktindsigt til brug for seriøse forskningsprojekter af væsentlig offentlig interesse.

Herudover kan der være grund til at udvise imødekommenhed, når forurettede i straffesager anmoder om aktindsigt, før sagen er endeligt afsluttet. Dette gælder i særlig grad i tilfælde, hvor der er truffet afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, men hvor den overordnede anklagemyndighed har mulighed for at omgøre afgørelsen i medfør af retsplejelovens § 724, stk. 2, og hvor en anmodning om aktindsigt er begrundet i et ønske om at skaffe oplysninger til brug for en eventuel klage til den overordnede anklagemyndighed.

Meroffentlighed kan gives i den form og på sådanne vilkår, som er hensigtsmæssige og rimelige i den konkrete situation.

Om forholdet til tavshedspligt bemærkes for det første, at tavshedspligt kun er relevant, når der er tale om fortrolige oplysninger. Oplysninger, der ikke er fortrolige, kan der under alle omstændigheder gives meroffentlighed med hensyn til.

Retssager indeholder imidlertid ofte fortrolige oplysninger, og hvis der søges aktindsigt i et stort materiale, har myndighederne ikke nødvendigvis ressourcer til at redigere materialet, så fortrolige oplysninger udelades eller der sker anonymisering. Hertil kommer, at eksempelvis forskning undertiden også angår de fortrolige oplysninger, således at der decideret ønskes aktindsigt i disse, ligesom det ikke altid kan lade sig gøre at anonymisere dokumentet på en sådan måde, at genkendelse ikke er mulig.

Meroffentlighed med hensyn til fortrolige oplysninger forudsætter, at videregivelsen af oplysningerne ikke er »uberettiget«. Dette vil bero på en konkret vurdering, hvori bl.a. indgår – eksempelvis – et forskningsprojekts karakter og tilrettelæggelse. Udføres et forskningsprojekt af offentligt ansatte som led i deres tjenesteforhold, har det betydning, at forskerne i så fald har tavshedspligt efter straffelovens § 152 med hensyn til de fortrolige oplysninger. For straffesagers vedkommende vil der omvendt ved politiets eller anklagemyndighedens videregivelse af fortrolige oplysninger til personer uden for den offentlige forvaltning som meroffentlighed være mulighed for at pålægge de

pågældende tavshedspligt, jf. forvaltningslovens § 27, stk. 3. Der foreslås en tilsvarende regel om rettens videregivelse af fortrolige oplysninger til personer uden for domstolene og den offentlige forvaltning, jf. nedenfor om stk. 2.

Ligesom offentlighedslovens § 4, stk. 1, 2. pkt., er forslaget til § 41 g formuleret på den måde, at meroffentlighed er mulig, medmindre andet følger af regler om tavshedspligt *mv.* Tilføjeisen »mv.« sigter navnlig til forvaltningslovens regler om videregivelse af oplysninger inden for den offentlige forvaltning og til lov om behandling af personoplysninger.

Om *betaling* for udleverede kopier henvises til pkt. 2.6.2 i de lovforslagets almindelige bemærkninger.

Stk. 2 giver retten mulighed for at bestemme, at en person uden for domstolene og den offentlige forvaltning har tavshedspligt med hensyn til fortrolige oplysninger, som retten videregiver til den pågældende uden at være forpligtet hertil. Dette forslag er nært beslægtet med den gældende regel i forvaltningslovens § 27, stk. 3, der giver en forvaltningsmyndighed mulighed for at pålægge tavshedspligt, når forvaltningsmyndigheden videregiver fortrolige oplysninger til personer uden for den offentlige forvaltning uden at være forpligtet hertil.

Stk. 2 er snævrere end stk. 1, idet den kun gælder for *rettens* videregivelse af oplysninger. Dette skyldes, at *politiets* og *anklagemyndighedens* videregivelse af oplysninger til personer uden for den offentlige forvaltning i forvejen er dækket af forvaltningslovens § 27, stk. 3.

Stk. 2 gælder kun *fortrolige* oplysninger, som retten videregiver *uden at være forpligtet til det*, dvs. som meroffentlighed i medfør af stk. 1. Stk. 2 kan således bl.a. ikke anvendes, når retten giver aktindsigt i medfør af de foreslåede regler i §§ 41-41 f.

Overtrædelse af et pålæg om tavshedspligt kan straffes efter straffelovens § 152, jf. henvisningen hertil i 2. pkt. Også straffelovens §§ 152 c-152 f finder tilsvarende anvendelse. Forslaget er her ganske på linje med forvaltningslovens § 27, stk. 4.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 16 (§ 60, stk. 5)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om en udtrykkelig lovregel i retsplejelovens § 729 b om sigtedes adgang til aktindsigt i verserende straffesager, når der ikke er nogen forsvarer, og af forslaget om at flytte den gældende § 745 b til § 729 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 30 og 33.